

— Evropski uniji naloži, naj tožeči stranki plača znesek v višini 1 472 000 EUR, povečan za obresti za obdobje od 11. marca 2008 do popolnega poplačila, in znesek v višini 112 872,50 EUR na leto od 11. marca 2008, povečan za obresti do popolnega poplačila;

— Evropski uniji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Škoda, katere poplačilo tožeča stranka zahteva od Evropske unije, ima dva dela.

Prvič, tožeča stranka meni, da je utrpela škodo, ker ji je bila naložena globa v višini 9 200 000 EUR, povečana za obresti, izračunane po 7,60 odstotni letni obrestni meri, z odločbo komisije z dne 11. marca 2008 v zadevi COMP/38.543 – Mednarodne selitvene storitve na podlagi kršitve, za katero je deloma odgovorna Unija. Škoda, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka, naj bi nastala zaradi dveh nezakonitih ravnanj Evropske unije:

— Po eni strani naj bi Unija s tem, da je povračilo stroškov selitve svojih uradnikov pogojevala s tem, da ti uradniki zberejo tri različne predračune za storitev selitve, in s tem, da ni opravila niti najmanjšega nadzora nad izpolnjevanjem te obveznosti, čeprav naj bi bila dobro seznanjena s kršitvami, ki naj bi v zvezi s tem potekale, vzpostavila pravni okvir, ki naj bi napeljeval na kršitev člena 101 PDEU, za katero so bila selitvena podjetja nato tudi kaznovana. S tem naj bi Unija kršila dolžnost skrbnega ravnanja in dolžnost dobrega upravljanja, ki je temeljna pravica tožeče stranke.

— Po drugi strani naj bi uradniki Evropske unije s tem, da so tožečo stranko prosili, naj sestavlja lažne predračune, tožečo stranko kot agenti Evropske unije neposredno napeljevali k storitvi kršitve, za katero je bila kaznovana. Evropska unija naj bi torej prek svojih uradnikov prispevala k kršitvi člena 101 PDEU, za katero je nato naložila sankcijo, poleg tega pa naj bi kršila pravico tožeče stranke do poštenega sojenja.

Drugič, tožeči stranki naj bi od sprejetja odločbe z dne 11. marca 2008 nastajala velika škoda v obliki izgubljenega dobička, ker naj bi glede na to, da praksa izdajanja lažnih predračunov ni prenehala, njena zavrnitev takih prošenj povzročila, da je bila izrinjena iz zadevnih trgov, tako da zdaj opravlja zelo

malo selitvenih storitev za uradnike evropskih institucij. Škoda, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka, naj bi nastala, ker Unija ni izpolnila dolžnosti skrbnega ravnanja.

Tožba, vložena 18. decembra 2012 – Mikhalchanka proti Svetu

(Zadeva T-542/12)

(2013/C 55/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Aliaksei Mikhalchanka (Minsk, Belorusija)
(zastopnik: M. Michalaukas, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Sveta 2012/642/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Belorusiji razglasi za ničen v delu, ki se nanaša tožečo stranko;

— Uredbo Sveta (EU) št. 1014/2012 z dne 6. novembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 765/2006 o omejevalnih ukrepih v zvezi z Belorusijo razglasi za nično v delu, ki se nanaša tožečo stranko;

— Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1017/2012 z dne 6. novembra 2012 o izvajanju člena 81a(1) Uredbe (ES) št. 765/2006 o omejevalnih ukrepih v zvezi z Belorusijo razglasi za nično v delu, ki se nanaša tožečo stranko;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge, so v bistvu enaki ali podobni tistim iz zadeve AX proti Svetu (T-196/11) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL 2012, C 165, str. 19.